

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ 9ο - ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 18 Νοεμβρίου 2021, με δικαστή τη ΓΜ, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και γραμματέα τον, δικαστικό υπάλληλο,

γ ι α ν α δικάσει την αγωγή με χρονολογία κατάθεσης 8.7.2016 (ΑΓ4608/2016),

τ ω ν: α]......, οι οποίοι παραστάθηκαν με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Διονυσίου Τεμπονέρα,

κ α τ ά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών» (ΟΑΕΕ) και ήδη του, κατ' άρθρο 53 παρ. 1 Δ' του ν. 4387/2016 (Α' 85), καθολικού του διαδόχου με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (ΕΦΚΑ), ήδη μετονομασθέντος σε «Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης» (e – ΕΦΚΑ), κατ' άρθρο 51Α του ν. 4387/2016 (Α' 85), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020 (Α' 43/28.2.2020, με ισχύ από 1.3.2020, κατ' άρθρο 108 του νόμου αυτού), που εκπροσωπείται από το Διοικητή του,

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, η κρινόμενη αγωγή εισάγεται για συζήτηση καθ' ο μέρος έχει ασκηθεί από τους 19ο κατά σειρά αναγραφής ενάγοντα, 20ο κατά σειρά αναγραφής ενάγοντα και 29ο κατά σειρά αναγραφής ενάγοντα, κατόπιν εκδόσεως της 2188/2021 προδικαστικής απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία αναβλήθηκε η οριστική κρίση ως προς τους ενάγοντες αυτούς. Με την αγωγή αυτή, όπως το αίτημά της τράπηκε σε αναγνωριστικό, οι εν λόγω ενάγοντες, συνταξιούχοι του πρώην ΟΑΕΕ, ζητούν να αναγνωρισθεί η

υποχρέωση του εναγομένου να τους καταβάλει: α) ο μιν 19ος το συνολικό ποσό των 52.208,51 ευρώ, ο δε 20ος το συνολικό ποσό των 42.683,67 ευρώ και, τέλος, ο 29ος το συνολικό ποσό των 38.983,33 ευρώ, νομιμοτόκως, από τότε που κάθε επιμέρους αξίωση γεννήθηκε και έως την εξόφληση, ως αποζημίωση, κατ' άρθρα 105 - 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ), προς αποκατάσταση της ισόποσης ζημίας που υπέστησαν από τις παράνομες, κατά τους ισχυρισμούς τους, περικοπές που επιβλήθηκαν στις κύριες συντάξεις τους και την κατάργηση των επ' αυτών αναλογούντων δώρων εορτών και επιδομάτων αδείας, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των ν. 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011, 4024/2011, 4051/2012 και 4093/2012, και β) το ποσό των 20.000 ευρώ σε έκαστο εξ αυτών, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν από την ίδια ως άνω αιτία.

2. Επειδή, με την 2188/2021 προδικαστική απόφαση, η οποία αποτελεί ενιαίο σύνολο με την παρούσα, το Δικαστήριο κήρυξε εαυτό αναρμόδιο καθ' ο μέρος η αγωγή ασκείται από τους λοιπούς αναφερόμενους στο δικόγραφο ενάγοντες, παραπέμποντάς την προς εκδίκαση στα κατά τόπον αρμόδια δικαστήρια, ενώ, για τους ως άνω 19ο, 20ο και 29ο από τους ενάγοντες κράτησε και δίκασε την υπόθεση. Συγκεκριμένα, αφού διέλαβε οριστική διάταξη επί του παραδεκτού ασκήσεως της αγωγής ως προς αυτούς, παρέθεσε το εφαρμοστέο νομικό καθεστώς, την ερμηνεία αυτού και το ιστορικό της υπόθεσης και προέβη στον έλεγχο της βασιμότητας των ισχυρισμών των εναγόντων, κρίνοντας οριστικώς ότι οι αξιώσεις των εναγόντων είναι βάσιμες μόνον για το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, δοθέντος ότι το κρινόμενο ένδικο βοήθημα κατατέθηκε στις 8.7.2016, ήτοι μετά την δημοσίευση των 2287/2015 και 2288/2015 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (10.6.2015), οπότε η διαγνωσθείσα αντισυνταγματικότητα των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 4051/2012 και του άρθρου πρώτου παρ. ΙΑ υποπαρ. ΙΑ.5 περ. 1 και υποπαρ. ΙΑ.6 περ.3 του ν. 4093/2012 δεν έχει αναδρομικό χαρακτήρα και δεν μπορεί να γίνει επίκλησή της για τη θεμελίωση αποζημιωτικών

αξιώσεων για περικοπές που ανάγονται σε προγενέστερα του χρονικού σημείου δημοσίευσης των αποφάσεων αυτών χρονικά διαστήματα. Οπότε, όπως έκρινε, μη νομίμως περικόπηκαν, με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις που κρίθηκαν αντισυνταγματικές, οι κύριες συντάξεις των εναγόντων για το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, και μη νομίμως δεν χορηγήθηκαν σε αυτούς, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας, ως εκ τούτου, οι ενάγοντες δικαιούνται, καταρχήν, κατ' άρθρα 105-106 του ΕισΝΑΚ, ισόποση αποζημίωση με τα ποσά που αντιστοιχούν στην περικοπή των κύριων συντάξεών τους και των επίμαχων επιδομάτων, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, για το ως άνω χρονικό διάστημα. Ωστόσο, ως προς τον υπολογισμό του ακριβούς ποσού αποζημίωσης που δικαιούνται οι ενάγοντες, λαμβάνοντας υπόψη ότι: α) από τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν προέκυπτε με σαφήνεια το ακριβές ποσό περικοπών που υπέστησαν οι κύριες συντάξεις τους, δυνάμει των επίμαχων διατάξεων του ν. 4051/2012 και του ν. 4093/2012, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, και β) εν τω μεταξύ, προβλέφθηκε με το άρθρο 114 του ν. 4714/2020, το οποίο εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς δίκες, όπως η παρούσα, η άτοκη καταβολή στους συνταξιούχους του ιδιωτικού τομέα (στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι ασφαλισμένοι του πρώην ΟΑΕΕ) των ποσών των περικοπών των κύριων συντάξεών τους, που επιβλήθηκαν, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων για το κρίσιμο χρονικό διάστημα, το Δικαστήριο, προκειμένου να σχηματίσει πλήρη και ασφαλή δικανική πεποίθηση, ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης και διέταξε, κατά το μέρος αυτό, τη συμπλήρωση των αποδείξεων, σύμφωνα με τα άρθρα 151 και 155 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Συγκεκριμένα, με τη προδικαστική απόφαση διατάχθηκε η προσκόμιση βεβαίωσης του αρμοδίου εκκαθαριστή συντάξεων, από την οποία να προκύπτουν τα ποσά των περικοπών των κυρίων συντάξεων των εναγόντων, κατ' εφαρμογή των επίμαχων διατάξεων του ν. 4051/2012 και του ν. 4093/2012 (διακριτά κατά νόμο, με συμπερίληψη των τυχόν αναλογούντων επιδομάτων εορτών και αδείας), που ανάγονται στο χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, με αναγραφή σε αυτήν των τυχόν ποσών που έλαβαν αυτοί αναδρομικώς για το ίδιο χρονικό διάστημα βάσει του άρθρου 114 του ν. 4714/2020, καθώς και

του ακριβή χρόνου καταβολής των ποσών αυτών, με σχετική αναφορά και στις νόμιμες κρατήσεις επ' αυτών.

3. Επειδή, σε εκτέλεση της προδικαστικής απόφασης προσκομίστηκαν στις 4.11.2017 και 17.11.2017, αντίστοιχα, τα εξής έγγραφα: α) το 471850/16.11.2021 έγγραφο της Γ' Περιφερειακής Διεύθυνσης μη μισθωτών Δυτικής Αττικής του e-ΕΦΚΑ, σύμφωνα με το οποίο στον 19ο ενάγοντα καταβλήθηκε ατόκως με τη σύνταξη του μήνα 10ου/2020 ποσό ύψους 2.951,80 ευρώ, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 114 του ν. 4714/2020, που αντιστοιχεί στις περικοπές των κύριων συντάξεων του βάσει των ν. 4051/2012 και 4093/2012 κατά το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως και τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, παρατίθεται δε πίνακας με τα ποσά δώρων εορτών και επιδόματος αδείας που θα δικαιούτο αυτός από 1.1.2013 έως 8.7.2016 που ασκήθηκε η αγωγή, β) το 457921/2021 έγγραφο της Περιφερειακής Διεύθυνσης μη μισθωτών Ανατολικής Αττικής του e-ΕΦΚΑ, σύμφωνα με το οποίο, αφενός, στον 20ο ενάγοντα καταβλήθηκε με τη σύνταξη του μήνα 10ου/2020 καθαρό ποσό ύψους 2.426,42 ευρώ, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του ν. 4737/2020 (προφανώς εκ παραδρομής αναφερόμενου αντί του ορθού ν. 4734/2020, Α' 196, με τον οποίο αντικαταστάθηκε το άρθρο 114 του ν. 4714/2020), που προβλέπει την καταβολή αναδρομικών σε συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας από 11.6.2015 έως 12.5.2016, παρατίθεται δε πίνακας με τα ποσά δώρων εορτών και επιδόματος αδείας για τα έτη 2013 -2016, αφετέρου, στον 29ο ενάγοντα καταβλήθηκε με τη σύνταξη του μήνα 10ου/2020 καθαρό ποσό ύψους 2.295,82 ευρώ, κατ' εφαρμογήν των ίδιων διατάξεων, και παρατίθεται όμοιος πίνακας με τα ποσά δώρων εορτών και επιδόματος αδείας για τα έτη 2013 – 2016. Περαιτέρω, οι ενάγοντες υπέβαλαν τα από 2.6.2021 και 17.11.2021 υπομνήματά τους, με τα οποία επανέλαβαν τους ισχυρισμούς περί αντισυνταγματικότητας των εφαρμοστέων διατάξεων, προσκόμισαν δε τις αποφάσεις συνταξιοδότησής τους, καθώς και ενημερωτικά σημειώματα συντάξεων των μηνών 7ο, 8ο, 9ο/2015.

4. Επειδή, υπό τα ως άνω δεδομένα, οι διατάξεις της προδικαστικής απόφασης, με τις οποίες κρίθηκαν οι ισχυρισμοί περί συνταγματικότητας ή μη των παρατιθέμενων κανόνων δικαίου και η εφαρμογή τους στην περίπτωση των εναγόντων, με αναγνώριση σε αυτούς των αξιώσεων που αφορούν μόνον το διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, παρίστανται οριστικές και δεν μπορούν να ανακληθούν, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (βλ. ΣτΕ 3017/2015, 1834/2010, 538/2007 κ.α, πρβλ. ΣτΕ 4020 - 4021/2013, 3983/2001 κ.α), απορριπτομένων ως απαραδέκτως προβαλλόμενων των ισχυρισμών που επαναλαμβάνουν οι ενάγοντες στα ως άνω υπομνήματά τους. Περαιτέρω, το Δικαστήριο προχωρά σε κρίση επί όσων ζητημάτων δεν έχει αποφανθεί οριστικώς με την προδικαστική του απόφαση. Όσον αφορά το ύψος των οφειλόμενων περικοπών, λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπως προκύπτει από τα προαναφερόμενα έγγραφα των Περιφερειακών Διευθύνσεων Μη Μισθωτών του e-ΕΦΚΑ, στους ενάγοντες αποδόθηκαν τα ποσά των 2.951,80 ευρώ, 2.426,42 ευρώ και 2.295,82 ευρώ, αντίστοιχα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 (Α' 148) και των διατάξεων της Φ.11321/35005/1528/2020 (Α' 4536) ΚΥΑ, ως αντιστοιχούντα στις περικοπές που είχαν υποστεί στις κύριες συντάξεις τους, δυνάμει των ν. 4051/2012 και 4093/2012 κατά το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 έως 12.5.2016, χωρίς να αμφισβητείται από τους ενάγοντες το γεγονός της καταβολής και χωρίς να προβάλλεται από τους ίδιους ειδικότερη αιτίαση ως προς το ύψος των καταβληθέντων ποσών, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι αξιώσεις αυτές για το εν λόγω διάστημα έχουν αποσβεστεί. Ως εκ τούτου, κατά το μέρος αυτό έχει εκλείψει το αντικείμενο της δίκης και πρέπει να κηρυχθεί αυτή καταργημένη, κατ' άρθρο 142 παρ. 1 περ. α' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Ωστόσο, όσον αφορά, την παρεπόμενη αξίωση των τόκων επί των επιστραφέντων αυτών ποσών κύριας σύνταξης, η δίκη διατηρεί το αντικείμενό της (πρβλ. ΣτΕ 3835/2010, 2998/2006, βλ. ΔΕφΑθ 479/2018), καθ' όσον η υπό κρίση αγωγή ήταν εκκρεμής κατά το χρόνο δημοσίευσης του ν. 4714/2020, οπότε οι σχετικές αξιώσεις δεν θεωρείται ότι έχουν αποσβεστεί, κατά τα άρθρα 114 παρ. 4 και 5 του ν. 4714/2020. Συνακόλουθα, το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει τους νόμιμους τόκους επί

των παραπάνω ποσών κύριας σύνταξης, που καταβλήθηκαν στους ενάγοντες για το εν λόγω χρονικό διάστημα, από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής στις 20.7.2016 (βλ. την περιλαμβανόμενη στη δικογραφία έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή), με την οποία, αφενός, διεκόπη η προβλεπόμενη στο άρθρο 137 του ν. 3655/2008 5ετής παραγραφή, αφετέρου, οι ένδικες απαιτήσεις κατέστησαν τοκοφόρες έως την ημερομηνία καταβολής του σχετικού ποσού, και δη με επιτόκιο 6% από τις 20.7.2016 έως τις 30.4.2019 και με το προβλεπόμενο στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 (Α' 65/24.4.2019) επιτόκιο από 1.5.2019 έως την εξόφληση του εν λόγω κεφαλαίου (πρβλ. ΔΕφΑθ 2160/2020).

Περαιτέρω, με τα προσκομισθέντα στοιχεία βεβαιώνεται ότι οι ενάγοντες ήταν δικαιούχοι των δώρων εορτών και αδείας, βάσει του αμέσως προηγούμενου της κατάργησής τους νομικού καθεστώτος, ήτοι των διατάξεων του άρθρου τρίτου παρ. 10 του ν. 3845/2010 και της Φ80000/14254/1097/6.7.2010 απόφασης των Υπουργών Οικονομικών – Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (Β' 1033/7.7.2010), δεν βεβαιώνεται, όμως, η αντιστοιχη εξόφληση των αναλογούντων ποσών. Ενόψει δε του ότι, όπως προεκτέθηκε, η καταβολή από το εναγόμενο των περικοπών που αφορούν στην κύρια σύνταξη, δεν επιφέρει εν προκειμένω κατ' εφαρμογήν της παρ. 4 του άρθρου 114 του ν. 4714/2020, την απόσβεση των αξιώσεων για τα ποσά που αντιστοιχούν στις περικοπές των δώρων και του επιδόματος αδείας, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα επί μέρους αυτά ποσά δεν έχουν αποσβεστεί.

Περαιτέρω, εφόσον, σύμφωνα με την προαναφερθείσα υπουργική απόφαση, ως χρόνος πληρωμής ορίζεται η 16η Δεκεμβρίου για το δώρο Χριστουγέννων και η δέκατη ημέρα πριν το Πάσχα για το δώρο Πάσχα, αντιστοίχως, ενώ, ως χρόνος πληρωμής του επιδόματος αδείας ορίζεται η ημερομηνία καταβολής της σύνταξης του μήνα Αυγούστου, ήτοι, η προτελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα Ιουλίου (κατ' άρθρο 57 του ν. 4144/2013), το οφειλόμενο σε έκαστο των εναγόντων ποσό ανέρχεται στο ύψος των 800,00 ευρώ [ήτοι 200,00 ευρώ (επίδομα αδείας έτους 2015) +

400,00 ευρώ (δώρο εορτής Χριστουγέννων έτους 2015) + 200,00 ευρώ (δώρο εορτής Πάσχα 2016)], το οποίο το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει νομιμοτόκως, και δη με επιτόκιο 6% από τις 20.7.2016 έως τις 30.4.2019 και με το προβλεπόμενο στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 επιτόκιο από 1.5.2019 έως την εξόφληση του εν λόγω κεφαλαίου. Τέλος, το αίτημα των εναγόντων για την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης προς ανόρθωση της ηθικής τους βλάβης από την προαναφερόμενη αιτία, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, προεχόντως, διότι οι επίμαχες περικοπές έλαβαν χώρα γενικώς και αδιακρίτως σε βάρος ευρύτατου κύκλου θιγόμενων προσώπων, χωρίς να ενέχουν οποιαδήποτε απαξία ή μομφή ή προσβολή της προσωπικότητας ατομικά ενός εκάστου εξ αυτών.

5. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να καταργηθεί η δίκη, καθ' ο μέρος αφορά το κεφάλαιο των αξιώσεων από τη μείωση της κύριας σύνταξης των εναγόντων βάσει των διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012 για το χρονικό διάστημα 11.6.2015 – 12.5.2016, αλλά, να γίνει δεκτό το παρεπόμενο αίτημα επιδίκασης τόκων για το εν λόγω κεφάλαιο. Περαιτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή και να αναγνωριστεί ότι το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων το αναλογούν για το ίδιο χρονικό διάστημα ποσό των δώρων εορτών και επιδόματος αδειάς, νομιμοτόκως, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό. Κατά τα λοιπά, πρέπει να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων ενόψει της μερικής νίκης και ήττας τους (κατ' άρθρο 275 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Καταργεί τη δίκη, ως προς το κεφάλαιο των αξιώσεων των εναγόντων που αντιστοιχούν στις περικοπές της κύριας σύνταξής τους, βάσει των διατάξεων των ν. 4051/2012 και ν. 4093/2012, για το χρονικό διάστημα 11.6.2015 – 12.5.2016.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή, κατά τα λοιπά.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει τους αναλογούντες στο ανωτέρω κεφάλαιο τόκους, ήτοι τους τόκους επί κεφαλαίου ύψους 2.951,80 ευρώ για τον 19ο ενάγοντα, 2.426,42 ευρώ για

τον 20ο ενάγοντα και 2.295,82 ευρώ για τον 29ο ενάγοντα, αντίστοιχα, υπολογιζόμενους σε ποσοστό 6% από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο στις 20.7.2016 και μέχρι τις 30.4.2019, και βάσει του άρθρου 45 του ν. 4607/2019 από 1.5.2019 και μέχρι την ημερομηνία καταβολής των ως άνω κεφαλαίων, κατ' άρθρο 114 του ν. 4714/2020.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει το ποσό των οκτακοσίων ευρώ (800 ευρώ) σε έκαστο εκ των 19ο, 20ο και 29ο των εναγόντων, που αντιστοιχεί στα καταργηθέντα δώρα εορτών και επίδομα αδείας επί της κύριας σύνταξής τους για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα, νομιμοτόκως, με επιτόκιο 6% από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο στις 20.7.2016 και μέχρι τις 30.4.2019, και βάσει του άρθρου 45 του ν. 4607/2019 από 1.5.2019 και μέχρι εξοφλήσεως.

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 3.2.2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ